

Lena Hilmerzon. Om inte Rasmus fått röda hund. En roman om tillfälligheter. Ord & visor förlag.

I Uppsala hade jag en handledare i psykoterapi som var känd för sin kärva ton och sina bestämda åsikter. "Slumpen", sa han till mig vid ett tillfälle, "den tror vi inte på i detta rum". Detta efter att jag hänvisat till en klient som skylldde sin livssituation på slump och tillfälligheter. Ändå kan jag ibland inte låta bli att fundera över hur till synes slumpartade sammanträffanden formar både mitt och andras liv. Hade det verkligen gått på samma sätt om inte just detta inträffat?

Linköpingsförfattaren Lena Hilmerzon tycks dela min förundran över slumpens och tillfälligheternas roll i våra liv. I sin debutroman "Om inte Rasmus fått röda hund" låter hon en orsakskedja ta sin början kring en planerad turistresa till Ayia Napa på Cypern. Anders och Madde har precis byggt hus i Linköping. När så Madde smittas med röda hund av Anders brorsbarn Rasmus tvingas Anders fara själv. På samma plan stiger Sophia ombord som nyligen övergivits av sin sambo för en yngre kvinna. Resten liksom bara händer.

Lena Hilmerzon har skrivit en rak berättelse om förälskelse, kärlek och relationskonflikter. Boken bjuder inte på några stora överraskningar, trots ett omtumlande slut. Men den följer den mänskliga vardagens dramatik på ett realistiskt sätt och berättar livet precis som det kan vara. Det känns som om såväl Anders och Madde som Sophia har passerat revy vid min psykoterapimottagning åtskilliga gånger. Här finns också drag av bildningsromanens lite fostrande ton, hur vi växer till som människor och tar oss an de utmaningar som nu antingen tillfälligheterna eller våra egna val försätter oss i. Ändå är det en roman som är fri från pekpinnar. Man får göra det bästa av livet och konsekvenserna av de ställningstaganden vi tar i det. En lika enkel som ärlig roman, väl värd att läsa.

Jakob Carlander